

ESPERIT, CAP ON GUIES LES NOSTRES ESGLÉSIES?
Comunicació Pastoral dels Bisbes catalans als 25 anys del CPT

3. La Paraula de Déu i els sagraments, centre de la vida de l'Església

3.4. El ministeri de la Paraula i dels sagraments

El ministeri de la Paraula afecta de ple la catequesi, vinculada sovint, però no únicament, a la recepció dels sagraments de l'Església, tant els de la iniciació cristiana (baptisme, confirmació, eucaristia) com el sagrament del matrimoni –i els dos sagraments medicinals, la reconciliació i la unció dels malalts. En aquest sentit, vinculat amb el ministeri de la Paraula, constatem la necessitat de mantenir el repte evangelitzador adreçat a les famílies i articular-lo amb la iniciació cristiana dels seus membres, de manera que ambdues dimensions s'erigeixin en nucli fonamental de transmissió de la fe. D'altra banda, cal constatar amb goig com, en els darrers anys, ha augmentat el nombre de catecúmens –sovint joves o adults– que desitgen ser iniciats en la vida eclesial i sacramental, i accepten de participar en processos de creixement espiritual que els porten a adquirir un alt sentit d'Església i a integrar-se en la comunitat de creients. Concretament, cal obrir les portes de l'Església a les moltes persones que no han estat batejades –cada vegada són més– tot potenciant el catecumenat d'adults. La instrucció en la fe i en la vida cristiana passa pel coneixement de la Paraula, i cal vetllar especialment perquè els qui s'atansen als sagraments de la iniciació cristiana siguin introduïts en l'amor al text de l'Esriptura, la qual, juntament amb els sagraments, és el do que renova el cor del qui professa la fe de l'Església. ■

(continuarà)

Diumenge, 12 de setembre de 2021. Núm. 616

DIUMENGE XXIV (B)

“VÓS SOU EL MESSIES”

Podríem dir que amb l'evangeli d'avui comença el camí de la creu: el Viacrucis. Jesús comença a instruir els seus deixebles sobre el veritable sentit del Messies.

Si hem escoltat bé la primera lectura, del llibre del profeta Isaïes, se'ns ha presentat la veritable figura del Servent sofrent, que triomfa, no amb el poder i la glòria, sinó amb el dolor i el sofriment. És un text molt semblant al que llegim el Divendres Sant: “he parat l'esquena als qui m'assotaven... no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades”.

Jesús, encara a Galilea, pregunta als deixebles. Vol saber què pensa la gent d'ell i del seu ministeri. Però acaba fent la pregunta directament als seus deixebles. I ens la fa també, avui, a tu i a mi: “I vosaltres, ¿qui dieu que sóc?”

No és una pregunta retòrica. És una crida a la professió de fe: Hi creiem, o no hi creiem? El volem seguir, o no? Estem disposats a anar fins al final amb ell?

I és per això que anuncia quin és el final: “El fill de l'home ha de patir molt...”

Sorpren, una vegada més, la naturalitat amb què l'evangelista Marc ens transcriu la resposta plena de fe de Pere: “Vós sou el Messies” i la negativa del mateix Pere a aquest inesperat final, que li val ser anomenat Satanàs, pel mateix Jesús.

També nosaltres, massa sovint, som Pere. Confessem que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, però no volem la creu ni per a ell ni, menys encara, per a nosaltres. Ens fa por, ens acovardeix.

“Qui vulgui venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m’acompanyi”.

Recordem aquella piadosa tradició de l’església de Roma: Pere, davant les persecucions determina fugir de Roma. Pel camí troba Jesús: ¿On aneu, Senyor? (Quo vadis, Domine?). El Mestre li respon: A Roma, per tornar-hi a ser crucificat. Pere aprèn la lliçó i ple de valentia torna a la ciutat al costat de la comunitat que continuarà pregant per ell, perquè no defalleixi i pugui confirmar en la fe els seus germans.

Refermem doncs la nostra fe. Renovem la professió de fe en el Crist Jesús. Com Pere, diem: “Vós sou el Messies”. I disposem-nos a acceptar la creu, que no és altra que el compliment de les obres que han d’acompanyar la fe i que fan que la fe sigui viva, com ens ho recordava sant Jaume en la segona lectura.

Davant l’altar, on es fa present el sacrifici de la creu del Crist, renovem la nostra adhesió incondicional i fins a les últimes conseqüències al nostre Mestre i Senyor, el Fill de Déu que ha vingut a salvar el món. ■

HIMNE A LA SANTA CREU (14 de setembre)

Del Rei avança l’estendard,
brilla el misteri de la creu
on mort la vida va sofrir
i tot morint, vida ens donà.

Damunt la creu fou traspasat
per la llançada molt cruel
i per rentar-nos dels pecats
rajà un bon doll d’aigua i de sang.

Arbre formós i refulgent,
ornat de púrpura reial,
de soca digna, ben triat,
per a tocar el santíssim cos.

O Trinitat, font de salut,
lloança us doni tot vivent;
als qui amb la creu feu triomfants
doneu també el premi eternal. Amén.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18’30.

Festius: 12’00 i 18’30.

Feiners: 18’30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9’30.

Feiners: 8’30 (*Celebració de la Paraula*)

MISSES ENCOMANADES

PARRÒQUIA SANT DANIEL

Diumenge, 12: 9,30: Jordi Salgas Rich (1er Aniversari)

PARRÒQUIA MAJOR SANT FELIU

Dissabte, 11: 18,30: Dolors Coll Blasi

Diumenge, 12: 12,00: Pel poble

18,30: A la Mare de Déu del Remei

Dilluns, 13: 18,30: Família Figueras Xifra

Dimarts, 14: 18,30: Per les vocacions

Dimecres, 15: 18,30: A la Mare de Déu dels Dolors

Dijous, 16: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí

Divendres, 17: 18,30: Intenció particular

Dissabte, 11: 18,30: Intenció particular

Diumenge, 12: 12,00: Pel poble

18,30: Tomàs Camós i Clara Alsina

CONFESSIONS

Cada dia: 18’00 - 18’25. Diumenges: 11’45 - 11’55 i 18’00 - 18’25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12’00 - 13’00 i de 17’00 - 18’00 i a hores convingudes.

HA REBUT EL BAPTISME

Matilda Marischuk Subirana

CATEQUESI PER A LA PRIMERA COMUNIÓ

Inscripcions: Els dijous de 12 a 13 o bé de 17 a 18.